

Čechtice, Černíči, Dobříkovice, Chrastovice, Jeníkov, Jizbice, Krčmy, Malá Paseka, Nakvasovice,
Nové Prácheňany, Otročice, Palčice, Růžkovy Lhotice, Staré Prácheňany, Sudislavice, Zhoř.

Příjemné prožití vánočních svátků
všem našim spoluobčanům
přejí pracovníci úřadu městyse.

12/2015

Čechtice (9)

Bolestivé výkřiky války v Čechticích

S odstupem času si můžeme pomyslet, že poklidná třicátá léta v Čechticích signalizovala nedobré události. Ty v souvislosti s druhou světovou válkou na sebe nenechaly dlouho čekat. Již mnichovský diktát 29. 9. 1938 vyvolal v Čechticích velký otřes. Pokračovalo to 15. březnem 1939, kdy došlo k oddělení Protektorátu Čechy a Morava od Sudet. Ten den byly silnice kolem Čechtic zaváté sněhem a německé jednotky se doslova prokousávaly po silnici směrem z Jihlavy. Vytvoření Protektorátu vedlo ke stěhování českých rodin z pohraničí do vnitrozemí a naopak. Takto odešla z Čechtic rodina J. Tilpa, poštovního montéra, jehož děti vychodily českou školu. O příchozích rodinách jsem se již zmiňovala v minulém čísle. Život v prvních válečných letech byl chudý. Vše bylo na přidělový systém, tzv. na lístky. Lístky na maso, cukr, mouku, mléko, vejce, kávu, postupně na všechny potraviny. Každé hospodářství muselo odvádět stanovené dodávky. Ty byly vypočítány dle výměry pozemků a podle počtu chovaných kusů drůbeže, dobytka... Později byly zavedeny šatenky, poukázky na mýdlo, obuv a další věci denní potřeby. Lístky na jídlo se na vesnicích prodávaly do Prahy, přece jenom se živobytí na vesnici vždy nějak obstaralo. Nejprve se prodávaly za peníze, ale později, když ztratily hodnotu, protože se za ně nedalo nic koupit, lidé poukázky vyměňovali za všechno možné.

První válečnou obětí v Čechticích byli rodiče majora Československé armády Františka Vondráčka, kteří zde žili a byli obviněni z toho, že jejich

syn emigroval. František chtěl skutečně 8. 2. 1940 utéci za hranice a nastoupit do vojenské jednotky Čechoslováků ve Francii. Byl však zatčen v Brně a vězněn ve věznici na Pankráci, dále souzen v Norimberku a „verdict“ zněl: sedm let káznice ve Waldheimu. Jeho rodiče byli obviněni z toho, že mu pomohli k útěku. Byli tři týdny ve vazbě, ale poté se situace vysvětlila a byli propuštěni.

Další otřesnou událostí, která postihla Čechtice hned za heydrichiády, byl odsun židů. V Čechticích byl realizován hned v roce 1942. I v Čechticích totiž žily dvě židovské rodiny.

Domek č. p. 3, obchod s koloniálním zbožím, textilem, železem a obilím, si pronajala rodina Arnošta Ohrensteina (přišli ze Soutic). Později si Ohrensteinovi dům koupili. Tento v té době 41 letý muž (nar. 10. 2. 1901) byl se svou rodinou (Irma Ohrensteinová, nar. 11. 10. 1904, Jana Ohrensteinová, nar. 30. 6. 1930, Jarmila Ohrensteinová, nar. 9. 12. 1935) povolán k transportu AAd do Kolína. Před odjezdem předal obchod svému příručím Karlu Vašákovi. Den deportace byl stanoven na 13. 6. 1942. Rodina jela z Kolína vlakem přes Poděbrady, Český Brod a další města do Bohušovic, tj. asi 3 km od Terezína. Arnošt dostal v tomto transportu AAd transportní číslo 242, Irma č. 273, Jana č. 274 a Jarmila č. 275. Z Bohušovic pak pěšky celá rodina vlekla svá zavazadla do Terezína, kde jim bez jakéhokoliv ohledu byly zabaveny všechny věci a byli rozděleni do mužských, ženských a dětských baráků. Jeho rodina však byla dále z ghetta převezena k likvidaci transportem AAi do Sobiboru ve východním Polsku, kam cestovali v dobytčáku pod číslem 825, 824, 823, 822. Arnošt byl v koncentračním táboře poslán do plynové komory stejně jako jeho žena a obě dcery. Podle vzpomínání paní Hájkové se starší dcera Jana (uvádí Hana) zachránila a po válce žila v Americe. O tom jsem však nenalezla nikde důkaz. Dnes je dům, kde rodina žila, zbourán. Stál v horní části náměstí, tam, kde dnes stojí obchodní dům s restaurací Lilie. Z transportu AAb z Kolína do Terezína přežilo 63 lidí ze 736 transportovaných. Z transportu AAi do koncentračního tábora Sobibor přežila jedna osoba z 1 000 transportovaných.

Druhá židovská rodina si pronajímala domek č. p. 87 u zvonice. Byl tu obchod se střížním zbožím pana Rudolfa Hochberga, který se narodil 23. 8. 1902. Dům rodina nikdy nevlastnila, pouze si jej pronajímala. Rodina byla trvale hlášena v židovské obci ve Zruči. V době protektorátu byli nahlášeni přechodně v Čechticích, zapsáni v Dolních Kralovicích. Rudolf byl se svou manželkou a adoptovanou dcerou povolán k transportu AAb z Kolína do Bohušovic (u Terezína) dne 5. 6. 1942 pod transportním číslem 647. Jeho žena Markéta Hochbergová, narozená 6. 10. 1908 byla v transportu se svým manželem pod číslem 648 a jejich dcera Sonja Hochbergová narozená 7. 7. 1932 pod číslem 649. Odtud byli transportem AAk z Terezína (to již byla vybudována obyvateli ghetta vlečka až do Terezína) přepraveni na smrt do pracovního tábora a cvičného tábora SS do Trawníků pod transportním číslem č. 431, 432 a 433. Tam zemřeli vysílením. Jejich pronajatý dům u zvonice byl zbourán krátce po válce.

Když mráz na prvního prosince, vyschne nejedna studnice.

Jaké je počasí na sv. Barboru, takové bývá až do Vánoc.

O sv. Mikuláši snížek často práší.

Když Kateřina po ledě už chodívá, Eva potom blátem oplývá.

O Silvestru papeži snížek si již poleží.

Společenská rubrika

Blahopřejeme občanům, kteří v měsíci prosinci oslaví 80 a více let:

Milada Kalašová Čechtice

Marie Holečková Čechtice

Z transportu AAb, ve kterém bylo 704 lidí, přežilo 41 osob. Z transportu AAK do Trawníků nepřežil nikdo z 1 027 lidí.

Takto je vše zadokumentováno v Terezínské pamětní knize a v databázi archivu památníku holocaustu Yad Vashem v Jeruzalémě. Čest jejich památce.

Po atentátu na Heydricha následovala celá řada represivních opatření. Byla zničena a zplynována skoro celá votická a vlašimská židovská obec, rovněž z Křivsoudova a okolí byli povoláni všichni židé. Nebylo jim dopřáno v klidu dožít své životy.

V roce 1942 došlo k odvodu na práce do říše. Museli se dostavit muži ve věku 18 až 50 let. Čtyři z nich byli posláni do Essenu a čtyři do Vratislavi. Essen byl v krátké chvíli bombardován a poboben, takže se muži pro nedostatek práce vrátili domů hned v roce 1943. Ve Vratislavi však zůstali do roku 1945. V roce 1942 bylo pět žen posláno do zruščené Baťovy továrny šít boty, tři chlapci šli do Norska na stavbu opevnění (nar. 1920, 1921, 1922) a pak následovala další povolání do říše. V roce 1944 byl nasazen do říše na práce celý ročník 1924. Všichni se naštěstí vrátili, pouze Karel Novák zemřel ve Frankfurtu nad Mohanem v nemocnici.

Koncem roku 1944 se pomalu blížila fronta k hranicím protektorátu. Byli opět povoláni muži k budování zákopů. Z Čechtice odjel Jiří Šindelář a Josef Špoula do Burgenlandu (jihovýchodní Rakousko) a Miroslav Smítka a Jaroslav Navrátil jeli kopat opevnění na Moravu.

V prosinci 1944 zatkl gestapo všechny hasičské funkcionáře v okrese. Mezi nimi i našeho Františka Štaince, mimochodem zdejšího hostinského. Ten se z Terezína naštěstí vrátil v květnu 1945.

Zakázány byly i tanečnické a zábavy. Mládež však měla potřebu se scházet více než v mírových dnech. Za zatemněnými okny a zavřenými dveřmi, bez plakátů na vývěskách, každý věděl v kolik a kde. Tancovali při gramofonu v sále sokolovny a v hospodách nejen v Čechtích, ale i v okolních vesnicích. Četníci sice tato místa kontrolovali a dávali pokuty (účastníkům 20 Kč a hostinským 1 000 Kč), ale nebylo to účinné. Teprve když v Černíci zavřeli hospodu na celé tři měsíce, vybrali pokutu 300 Kč od každého účastníka a vyhrozili ztrátou zaměstnání a totálním nasazením v říši, vše ustalo.

V Čechtích za války působil asi dvacetičlenný hudební sbor vedený Josefem Lapáčkem, který uspořádal v zimním období 1943/1944 v sokolovně několik koncertů. V roce 1944, kdy byl tzv. Smetanův rok (Smetana se narodil roku 1824 a zemřel roku 1884), uspořádalo ministerstvo národní výchovy v Čechtích koncert předních umělců. Další koncert uspořádala odbočka hudebníků z Ledče. V rámci Smetanových oslav uspořádala vystoupení i zdejší škola.

Od začátku roku 1945 bylo cítit, že snad už válka skončí. V této době, kdy byl obléhán Berlín a bylo obléháno i Brno, sovětské rudoarmějce kontrolovali silnice i železnice. Transporty Němců jedoucí přes Čechtice odstřelovali z letadel. Kromě vojska silnicí táhlo i německé civilní obyvatelstvo a vystěhovalci. Báli se odplaty. Do Čechtice 16. 3. 1945 přišlo či přijelo 299 Němců (hlavně ženy a děti). Byli sem posláni z Dolních Kralovic, kam dojeli vlakem. Ubytování byli v obou školách ve třídách po dvaceti až třiceti osobách. Leželi na slámě a seně. Snažili se získat i ubytování v soukromých příbytcích. Ty však byly plné příbuzných, kteří se sem uchýlili z Prahy ve strachu před bombardováním. V celých Čechtích se pro Němce našlo jen jedenáct místností. Po několika dnech byli někteří z nich přesunuti dál a vzápětí se mezi německé směrem na Benešov začali trousit uprchlíci jedoucí po vlastní ose. Většinou jeli na fůrách, které byly taženy koňmi. Obsazeny tehdy byly i hospody, školy, stodoly a chlévy. 5. květen přivítaly Čechtice s nadšením. Zřídily si šestičlenný národní výbor, který měl za úkol starat se o pořádek a bezpečnost obyvatel obce. Ještě ten večer vydal výbor žádost, aby se neničily směrové tabule s česko-německými nápisy. Obec by je musela na vlastní náklady nakoupit sama. A tak lidé zatřeli nápisy německé a ponechali čitelnými byly nápisy české. Totéž se stalo s nápisy na orientačních tabulích a firmách. Jen lidem sympatizujícím s Němci bylo vykonáno obráceně. Tak se na firmě dvou čechtických občanů skvěl nápis německý a volal do rána 6. května. Na radnici byla dále vyvěšena československá vlajka a v místním rozhlase hráli československou hymnu.

V souvislosti s následujícími událostmi však ještě musím zmínit odbojovou činnost partyzánů v našem kraji. Ti byli vysazeni v říjnu 1944 do Stražic. První skupinu se podařilo Němcům zlikvidovat, ale druhou vysazenou skupinu nedopadli. Partizáni se ukryli v lese, a tak v krátké chvíli začali provádět sabotážní práce na trati Tábor – Jihlava. S blížícím se koncem války bylo o partyzánech slyšet i na Křivsoudovsku a u Stražic. Čechtičtí jim chtěli pomoci v práci. U Paní lesa směrem na Prácheňany udělali kládovou barikádu a v Čechtích na náměstí natahali přes silnici sloup, aby zamezili postupu Němců. Ale výhrůžky k neozbrojeným Čechtičákům vedly k tomu, že byly překážky rychle odstraněny a cesta zprůchodněna. 8. květen přinesl pak smutné události v souvislosti s čechtickou tragédií. To všechny zasáhlo. 9. května pak byl definitivní konec války, kdy přijela

Rudá armáda. Následovalo ještě plno zmatků, přesunů... Ale vše se zvládlo s vidinou nových mírových dnů.

Zpracovala Lenka

Proschková

Čerpáno: Yad Vashem, Jeruzalém; Terezínská pamětní kniha; O Čechticích, PhDr. Daniela Fialová 1993; výpisky z kronik

Číslo popisné 3

Náměstí Dr. Miroslava Tyrše a ulice Ferdinanda Čenského.

Stavení bylo zakoupeno od vrchnosti v roce 1754 panem Václavem Hlinkou za 120 zl. Kolem roku 1840 byl majitelem tohoto čísla Antonín Chocholka a po něm František Chocholka, řezník. Od jeho vdovy Františky koupili v roce 1867 domek Jan Cizner, bývalý obecní strážník a František Vorel, truhlář. V roce 1891 jej koupil od jmenovaných majitelů Eduard Kohn, který v roce 1892 stavení ze základu přestavěl dle plánu stavitele pana Františka Doubka. Ten také stavbu řídil. Později rozšířil dům o přístavbu v zahradě. Dům a obchod přešel do rukou dcery E. Kohna, která se provdala za Eduarda Weila. Ten zde provozoval obchodní dům. Od něj byl dům zakoupen Karlem Znamenáčkem, který v zahradě vystavěl garáž. Od Karla Znamenáčka si pronajal dům a obchod **Arnošt Ohrenstein ze Soutic** a v roce 1933 dům koupil. V roce 1934 byly zřízeny nové výklady a nový chodník v průčelí budovy. V roce 1937 byly postaveny nové dřevníky. V roce 1935 byla odkoupena od pana Josefa Jankovského část stodoly, ze které bylo zřízeno obilní skladiště. V okupaci byli majitelé židovského původu odsunuti do koncentračního tábora, odkud se ani jeden nevrátil. Obchod byl pronajat panu Karlu Vašákovi, obchodníkovi a po jeho náhlém úmrtí převzala a odkoupila budovu Jednota, spotřební družstvo Benešov. Od Jednoty vykoupil objekt v roce 1983 MNV Čechtice a ještě v téže roce byly započaty demoliční práce všech budov pro výstavbu nového nákupního střediska. Potravinářský sortiment byl přestěhován do restaurace „u Štainců“ a domácí potřeby byly přemístěny do domu Rudolfa Brůny, náměstí Dr. M. Tyrše č. p. 54. Dům zmizel zcela v roce 1983.

Foto: Dům č. p. 3 z roku 1915 - 1920

Číslo popisné 87

Náměstí Dr. Miroslava Tyrše u zvonice.

Jednalo se o domek při věži na náměstí. Majitelem býval Josef Kraus a měl zde zřízen obchod a v zámku pleťárnu. Po jeho smrti zdědil domek syn František, jenž bydlil v Praze a domek si proto pronajal **Rudolf Hochberg**.

Za okupace zemřel v koncentračním táboře i nájemce Hochberg se svou celou rodinou. Po roce 1948 byla provedena úplná demolice domu a prostor byl upraven na parčík s růžemi. Kolem byla postavena kamenná podezdívka.

Foto: Dům č. p. 87 z roku 1915

Zápis veřejného zasedání Zastupitelstva městyse Čechtice 4/2015 dne 3. 11. 2015

- ZM** projednalo zápis dílčího auditu hospodaření městyse Čechtice. Dle kontroly bylo chybně zapsané schválení rozpočtu na rok 2015. ZM schvaluje paraagrafově znění rozpočtu na rok 2015. (14 pro)
- ZM** schvaluje směnu částí pozemků 3293/1 k.ú. Nakvasovice za část pozemku p.č. 328/1 k.ú. Jeníkov. Jedná se o pozemky o výměře cca 400 m². (14 pro)
- ZM** schvaluje nákup pozemku p. č. 425 k. ú. Čechtice o výměře 3 057 m² od pana Nováka, Praha 9 za cenu 200 Kč/m². (14 pro)
- ZM** schvaluje směrnici č. 1/2015 o rozpočtovém opatření. ZM schvaluje, že v případě dotací a daní je radou výše rozpočtového opatření neomezena. Tímto se ruší dosavadní směrnice č. 1/2013. (14 pro)
- ZM** bere na vědomí rozpočtové opatření č. 6/2015.
- ZM** schvaluje, aby po dokončení výstavby spolkového domu byla uzavřena smlouva o smlouvě budoucí mezi městysem Čechtice a Sokolem Čechtice, která by se týkala využívání I. nadzemního podlaží za cenu 10 000 Kč/rok. Tyto peníze by pokryly režijní náklady. ZM pověřuje starostu podpisem této smlouvy. (14 pro)
- ZM** schvaluje změnu zřizovací listiny ZŠ Čechtice a MŠ Čechtice. Základní škola se z názvu Základní škola Čechtice, okres Benešov mění na Základní škola Čechtice, okres Benešov, příspěvková organizace. Mateřská škola se z názvu Mateřská škola Čechtice mění na Mateřská škola Čechtice, příspěvková organizace. Dále ZM souhlasí s umístěním spolku SRPDS z. s. na adrese Na Lázní 335, 257 65 Čechtice. (14 pro)
- ZM** vzalo na vědomí možnost komplexní pozemkové úpravy a rozhodlo, že v současné době není pozemková úprava nutná. (14 pro)
- ZM** vzalo na vědomí, že byl Mikroregionu nabídnut odkup internetové wifi sítě od firmy SITCOM. ZM schvaluje, aby se město Čechtice spojilo s Mikroregionem Želivka a schvaluje po vyvěšení záměru prodej internetové wifi sítě. (14 pro)
- ZM** vzalo na vědomí žádost o příspěvek na provoz vleku v Křešíně. ZM schvaluje, aby byl příspěvek poskytnut až začátkem roku 2016. Případný příspěvek schvaluje rada městyse. (14 pro)
- ZM** vzalo zamítlo žádost pana Berana na zřízení věcného břemene na pozemcích obce z důvodu přípojky elektriky. Přípojka by byla zřízena ze Zhoře na pozemek pana Berana u Jizbice. ZM zamítá tuto žádost z důvodu předpokládaného připojování černých staveb. (14 pro)
- ZM** schvaluje příspěvek na činnost Pečovatelské služby Benešov ve výši Kč 323 000,- na rok 2016. (14 pro)
- V diskusi byl vznesen dotaz zda budou rozmístěny kontejnery na listí. Starosta informoval, že už ne, pouze soukromým osobám za poplatek. Jinak listí a větve lze ukládat na určená místa v každé obci. Dále byl starosta dotázán na případné vybudování přechodu pro chodce v ulici Vlašimské. Na doporučení odboru dopravy a dopravního inženýra bude v ulici Vlašimská (u Kadleců) vybudováno místo pro přecházení. Na závěr diskuse pozval všechny přítomné předseda kulturní komise ing. Kolanda na předvánoční akce pořádané obcí. Zapsala Marie Marhanová

BETLÉM V SRDCI

Milí farníci,

adventní doba je již v plném proudu a Vánoce se blíží. Dovolte mi zavzpomínat a vrátit se tak o patnáct let dozadu a nabídnout vám možná trochu jiný, neobvyklý pohled na Vánoce. Já tehdy Štědrý den vnímal jako podivnou, frustrující událost, kterou je třeba přetpět a která má jen výhodu zmenšeného pracovního teroru a sledování oblíbených pohádek v televizi. Brzy se setmí, upeče se kapr, načez následuje jeho konzumace, zazvoní zvoneček, rozdají se dárky, poděkuje se - ... a co? Velké, tiché, děsivé prázdno, které snad lze jen trochu zahnat konzumací chlebiček.

Nechápal jsem, proč zrovna ten den mám být příjemnější na okolí, či mít radost, když celý rok plyne v bezbarvém, tupém vzduchoprázdnu, vydýchaném jak kupé vlaku směřujícího „nach Auschwitz“.

Aspoň pozdě v noci jsem měl záminku utéct do hospody, oslavit Štědrý den s kamarády a pak jít na půlnocní ... a tak najednou, i když jsem úplně nechápal, co se vlastně v kostele děje, jsem mohl symbolicky vyjádřit vnitřní stav, padnout koleno na ledový kámen kostelní podlahy a někam tu prázdnotu a bolest odložit.

A druhý den byl přenos mše z Vatikánu, a to už jsem u sebe doma cítil opět tichou, bolestnou radost, že můžu něčemu odevzdat žal nad nenaplněností svého života a že ji kněz za mě odevzdává a obětuje na oltáři a že v tom pocitu nejsem sám, že snad každému z lidí, kteří jsou tam na mši, něco chybí ...

Nenápadně ve skrytu jsem se učil nebát se otvírat něčemu, které se postupně pro mne stalo Někým, Bohem, Láskou. Boží Syn, který se narodil v chudobě, nedostatku betlémského chléva, se narodil i o 2 000 let dříve v chudobě, nedostatku a chlévě mého vlastního srdce.

Když dopisuji tyto vánoční řádky, mám dojem, že se mi za zády ozývá tichý, radostný smích židovského chlapce ze stáje, který to všechno spískal a spočívá v Mariině bezpečné náruči.

Přeji Vám ať se i Vám podaří zaslechnout smích malého Ježíše a krásné prožití vánočních svátků.
P. Tomáš Kábele

Trávníčská sbírka

Počátkem ledna, tj. od 2. 1. do 10. 1. 2016, opět vyjdou v Čechicích a dalších našich osadách koledníci se zabezpečenými pokladničkami. Výtěžek sbírky je tradičně určen především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí a to zejména v regionech, kde se sbírka koná. Přibližně desetinová výnosu sbírky je určena na humanitární pomoc do zahraničí.

Sbírka probíhá podle standardních pravidel. Na úvod požehnaní koledníků v jednotlivých diecézích biskupové a kněží. Skupinku tvoří zpravidla tři koledníci v dětském věku, převlečení za bájně krále (mudrce z východu), kteří se podle tradice přišli poklonit do Betléma novorozenému Ježíškovu.

Vedoucím skupinky musí být dospělá osoba, vybavená průkazem koledníka. Skupinka chodí od domu k domu nebo koleduje v ulicích. Současně koledníci prosí o finanční příspěvek do úředně zapečetěné válcovité kasičky, opatřené charitním logem.

redakce

UPOZORNĚNÍ

**Upozorňujeme občany,
že do 21. prosince 2015 je nutno uhradit
veškeré platby, které mají vůči úřadu
městyse Čechtice
(nájmy, kontejnery, apd.).**

VODOMĚRY

**Na začátku měsíce prosince se budou
opět provádět odečty vodoměrů, za
druhé pololetí 2015, a proto prosíme
občany, aby umožnili přístup
k vodoměrům.**

V prosinci připravujeme...

5. 12. 2015	Šachový turnaj v klubovně
9. 12. 2015	Česko zpívá koledy od 18.00 před rozsvíceným vánočním stromem
13. 12. 2015	Zájezd na vánoční koncert Evy Pilarové do želivského kláštera (zájemci se mohou přihlásit a zakoupit vstupenky na úřadě)
14. 12. 2015	Vánoční setkání důchodců v MŠ
17. 12. 2015	Vánoční jarmark v ZŠ
19. 12. 2015	Vánoční koncert v kostele – Diogenes
19. 12. 2015	Vánoční koncert v kostele sv. Jakuba
22. 12. 2015	Zájezd na adventní trhy v Drážďanech pořádá ZŠ

Školní okénko

Redakce: Jakub Mazaný, Vít Šimon a Aneta Heřmanová (9. třída)

Autor grafiky: Jakub Mazaný (9. třída)

Komiksy našich šestáků a básně devátáků

Čtenářské dílny jsou moderním způsobem podpory čtenářské gramotnosti. Na naší základní škole probíhají od 1. do 9. třídy. Jejich cílem je naučit naše děti přemýšlet nad čtením a přečtený text uplatňovat v další práci, a to hlavně tvůrčím způsobem. Při čtenářských dílnách v 6. ročníku vznikaly komiksy na téma starých českých pověstí. Při čtenářských dílnách v 9. ročníku uplatňujeme i tvůrčí psaní, v jedné z dílen žáci vytvořili básně k názvům básní Charlese Baudelaira a své texty pak porovnávali s Baudelaireovými.

Některé z výstupů čtenářských dílen vidíte právě zde.

Mgr. Jaroslava Sýkorová

O SILNÉM BIVOJOVI

Anna Tončevová

Tančící had

Na stromě je tančící had,
který vypadá jako by měl hlad.
Tančící had má rád hrušky,
stejně tak i proužky.
Když tančící had jde spát,
je hrozně moc rád.

Lucie Boudníková

Vlasy

Slunečný horký letní den,
kolem rybníka jsem šel.
Krásná panna u voděnky seděla,
do blýskavé vody hleděla.
Její krásné hebké vlasy,
byly symbolem její krásy.

Veronika Holejšovská

Jed

Vůbec není med,
mít doma na myši jed.
Myši se tím nezahubí,
ale na psa to působí.
Takže z toho plyne,
nesypte jed po dědině.
Stále máte myši v domě
a pes říká: „Už je po mně.“

Nikola Filipová

Dýmka

Dýmku máme doma,
občas vidím slona.
Dýmka kouří čím dál víc,
ale já už nevím nic.
Utápím se v hloubi,
nejednou jsem v kouři.

Jaroslava Sýkorová

Člověk a moře

Na strmých útesech poutník stál
a svému osudu hlasitě lál.
Osudu, který jej připravil o ženu,
jedinou lásku tu poutníku souzenu.
Moře mu hučelo odpověď v ústretu,
Hučelo hrozivě svá slova z temnoty:
„Poslouchej, poutníče, poslyš a stůj!
Přišel-li o ženu, se mnou se pomiluj.“
Slova to nebyla, byl to spíš křik.
Na břehu z milence stává se námořník.

Poznáváme školy Evropské unie aneb dýchnutí zahraničního školství očima ředitelky školy

Myslím, že to nejrozměšnější, co mohlo resortní ministerstvo udělat pro naše školství v letošním školním roce, bylo rozhodnutí, že učitelé mohou jet takzvané „na zkušenou do země EU“. Tato možnost sice již existovala v minulých letech, ale učitelé ji příliš nevyužívali pro složitější administrativu s ní spojenou. Museli totiž žádat o finance na svou osobu a vše si zajišťovat sami a účtovat sami. Ve výzvě č. 56 byla škole dána možnost si zajistit vše na vlastní pěst, a tím odpadlo pro učitele i psaní složitých cizojazyčných žádostí, zpráv o cestě, vyúčtování... Stalo se to, co je ve školách v zemích Evropy běžné. Vidět, jak něco funguje na vlastní oči. A to je stokrát nebo možná tisíckrát víc, než o tom nějak zkrlesně slyšet a ještě s předsudky na to nahlížet. Navíc si učitelé přivezli spoustu nápadů, myšlenek a inspirací.

Pedagogové naší školy se díky výzvě č. 56 dostali do Slovinska (o tom jste četli v minulém čísle), Řecka, Portugalska a Anglie (o tom příště). Jakkoliv se zdá, že v některých státech není co vidět, opak je pravdou. Již dlouho neplatí, že naše školství je na špičce. Mnozí si to jen namlouváme. Reformy, které v našem státě proběhly, byly spíše učitelkou, ale i rodičovskou veřejností více méně nepřijaty, a proto byly i formální. Ačkoliv za mnohými reformními kroky vidím snahu přiblížit se světu a vzít si ze školství ostatních zemí to, co se jim povedlo. U nás to nemohlo být zcela pochopeno, když nikdo (nebo málokdo) něco podobného viděl. Co se týká školství, to naše patří mezi ty konzervativnější. Formy a metody práce s dětmi se příliš nemění v čase, a tak není divu, že dnešní moderní děti výuka příliš nebaví. Ale ani někteří rodiče nejsou příliš nakloněni nějakým novinkám, a dokonce i některé děti jsou rády, že si to ve škole jen odsedí a odposlouchají, sem tam si napíší test a v hodině se nemusí projevit. (Ale to myslím obecně o našem systému školství.)

V čem spatřuji ten největší rozdíl, pokud srovnávám naši školu s těmi, které jsem mohla vidět v Řecku a Portugalsku? V naší škole mi chybí pravé nadšení pro práci a chtění se vzdělávat. Mnohdy se ozývá: bude to na známky? Pokud odpovíte, že ne, děti se problematice většinou nevěnují a formálně ji odbudou, nebo v horším případě nepracují. Ve světě nebývá pravidlem známkovat a tím tlačit děti k tomu, aby se „snažily“ jedno jakým způsobem (třeba i podvodem nebo zase tím, že mají takovou trému, že jejich výkon nakonec selže). Systematicky se ve školách spolupracuje na tom, aby jednotlivé dílčí kroky děti zvládaly a byly úspěšné. K tomu jsou přivolávány další asistenti, psychologové, dobrovolníci... Rovněž rodiny jsou velmi zainteresovány na prosperitě dítěte. Cílem bývá zvládnout evaluační testy, které nesledují jen dílčí kroky, ale jakousi celistvost vědomostí a dovedností.

Např. v Řecku klade rodina takový důraz na vzdělání, že jsou ochotni investovat po výuce ve škole své nemalé finanční prostředky na to, aby dítě šlo dál bez větších potíží a rozvíjelo se. Financují si další kurzy... Státní ekonomika je sice v ne příliš dobrém stavu, ale školství a učitelskou prestiž to více méně nezasáhlo. To samé je v Portugalsku. Po roce 1974, kdy byla spousta Portugalců nigramotná, nastal obrát k lepšímu. Školství se rázem začalo ubírat cestou rozvoje. Na Azorských ostrovech šli až tak daleko, že si jako autonomní území Portugalska vytvořili speciální podmínky pro vzdělávání dětí a samozřejmě jsou výhodnější, než ty na portugalské pevnině. Co je tedy konkrétně odlišné? Aby předešli neúspěchu žáků, jsou mateřské školy vždy součástí škol základních. Tam lze již vyzorovat, kde bude třeba pomoci, a ve třídě, která má vždy dva vyučující a maximálně dvacet dětí se s těmito dětmi intenzivně pracuje. Samozřejmě je i to, že dítě může v mateřské škole zůstat o rok déle. Cílem je hlavně předejít neúspěchu a hned dítě nedemotivovat. V mateřkách mají program zaměřený na osamostatnění, sebeobsluhu, ale učí se i písmena, číslice, provozují řízené výtvarné činnosti a další. Stejně tak je tomu i ve školách základních. Dvacet dětí ve třídě je maximum. Občas uvidíte sice 21 nebo 22, ale to se již musí zdůvodňovat. Znamky tu nenajdete, ale nadšení pro práci ano. To přímo ze škol sálá. Většina předmětů se dělí na skupiny – pro ty, co jsou bytřejší a pro ty, co potřebují dopomoc. Ne že se ale vždy snižují nároky, na to musí být už opravdu velký důvod. Místo toho je zde ve třídách i asistent a s dítětem se pracuje opravdu individuálně. Propadání je v podstatě nemožné.

Vůbec organizační a personální zabezpečení škol v obou státech je na prostu na odlišné úrovni. V našich školách se rozčilujeme, že jsou děti ve škole příliš dlouho. Strategie jinde je ta, že děti za čtyři hodiny ve škole téměř nic nenaučí, pak by se musela velká část práce přenášet do rodin. Děti jsou ve školách podstatně delší dobu. Ale přesto děti mají domácí práci. A není jí málo. Myslím, že mají mnohem více úkolů, než v naší škole. Pravidlem bývá, že děti chodí do školy od 8.00, někde od 9.00 (ale to je dáno i tím, že tam svítá například v říjnu až kolem osmé hodiny a večer se déle stmívá). Odpoledne ve škole zůstávají do 15 – 16 hodin, ve vyšších třídách i déle. Děti v Portugalsku se učí podle roz-

vrhu, který je poněkud jednodušší, než u nás. Nedochází ke střídání učitelů tak často. Ve školách se pracuje intenzivně na tom, aby se všichni cítili dobře, respektovali se a dodržovali dohodnutá pravidla. K tomu dává prostor právě i rozvrh, který není tolik svázaný pouze s předměty a napomáhá k širšímu záběru dítěte. Zařazovány jsou něco jako naše třídnické hodiny, sebehodnotící aktivity, setkání ročníků... Výchovné předměty jsou skutečně zážitkové a naukové předměty jako je matematika, fyzika, chemie, dějepis, zeměpis, přírodopis bývají vedeny jako projektová výuka a dbá se na to, aby děti viděly souvislosti a hlavně věděly, proč se čemu učí. To, že učitel stojí před tabulí, vykládá látku a děti si píší poznámky, jsem neviděla ani jednou.

Co se týká bezpečnosti ve školách, to je záležitost naprosto samozřejmá, nad kterou se nikdo nepozastaví, a to ani v té nejmenší vesničce, a musí být zajištěna na co nejvyšší možné úrovni. (Trochu jsem se nad tím zarazila na Azorských ostrovech, kde je téměř nulová kriminalita.) To, že je každá škola zamčená a oplocená, je samozřejmostí. Vrátný v jakkoliv velké škole prostě funguje. Ve větších školách se vstupuje na otisky prstů, jinde na čipové karty, ale vrátný vždy u vstupu stojí a dohlíží. Speciálně v Portugalsku je zajištěna výborně bezpečnost na chodbách. Personál na chodbách je celý den a má přesně určená místa, kde se pohybuje. Na tato místa je zavedený telefon, mají k dispozici i mobil a dohlíží na to, aby se na chodbě ani v době výuky nedělo něco, co je nežádoucí. Jde-li dítě na WC, udělá-li se mu špatně, nebo jej učitel vyšle něco zajistit, je tu dohled, který se vším pomůže a zajistí potřebné. O přestávce dohlíží na to, aby se děti nechovaly hlasitě, neběhaly a trefily, kam mají. Ono ve škole, kde je 600 - 1 200 žáků to není ani možné jinak. Děti mají k dispozici ve škole kopírovací centra, bufety, jídelny s jídlem zdarma, obchůdky pro nákup školních potřeb. Co mne ale překvapilo bylo, že stejné to bylo ve škole s 200 žáky ve věku od 15 do 22 let a stejné to bylo i ve škole se 60 dětmi. Jinými slovy a zjednodušeně – na jednoho učitele je zde jeden pomocný pracovník, který zajišťuje bezpečnost.

Zajímavostí je, že ve školách obou států existuje oddělení, které se stará o styk s veřejností a o navazování mezinárodních kontaktů. Učitelé jsou tady přímo hodnoceni i za to, jestli se zahraničím komunikují a spolupracují. Co mne zarazilo a opravdu překvapilo v Portugalsku, bylo to, že jsem byla paní učitelkou ve 2. třídě (tj. zde byly děti ve věku sedmi let) požádána, zda bych jim na jejich třídní blog, který se zabývá projektem o sladkovodním vodstvu Azorských ostrovů (jezera, řeky), napsala komentáře k jejich videím a dětským výstupům. Řekla jsem, že to bohužel portugalsky nezvládnou, tedy mohu zapsat moje názory v angličtině. Paní učitelka se na mne ale nechápavě podívala a odpověděla, že portugalsky i angličtinu děti znají, to ona nemyslí. Byla by ráda, kdybych zapsala komentáře v češtině. Děti si to v překladu přeloží a zase získají další znalosti o cizím jazyce a zemi.

O všem bych mohla psát opravdu hodně dlouho. Tak už jen snad posledních pár vět. Když si děti ve do Heroísmo mohou překládat pomocí překladáčů češtinu, zkusila jsem natukat do překladáče portugalský nápis, který na mne vykoukl při vstupu do této školy „O medo é o inimigo do conhecimento“. Když to dokáží děti, já také. A udělala jsem dobře. Výsledkem překladu byl slogan „strach je nepřítel vědění“. Nemusím snad ani dodávat, že atmosféra strachu zde skutečně nepanovala.

V žádném případě nechci, abyste si z mého článku vzali to, že je u nás vše špatně a jinde je vše zalité slunce. Není. Jen bychom se měli nad některými věcmi zamyslet a přehodnotit je. Naše zákony vše, co popisují, dovolují. Stačí to jen chtít a vystoupit z vyjetých kolejí a hledat společné cesty.

Mgr. Lenka Proschková

Začí 2. třídy v Angre

Turnaj ve stolním tenise

Ročník 2015/2016 ve stolním tenise byl odstartován 21. 11. 2015 ve Strojeticích. Zúčastnilo se devět párů a z odehraných 144 vyrovnaných zápasů vzešlo následující pořadí:

1. místo – Holada Josef, Vodička Petr (Strojetice),
2. místo – Šanda Martin, Sedláček David (Čechtice),
3. místo – Křížová Alena, Špaček David (Vlašim, Čechtice),
4. místo – Sovka Martin, Svoboda Radek (Onšov).

Děkujeme všem hráčům a pořadatelům za krásnou ping pongovou sobotu a těšíme se na další sportem strávené dny, a to

- 12. 12. 2015 – čtyřhra v Čechtích,
- 19. 12. 2015 – jednotlivci v Otročicích,
- 26. 12. 2015 – čtyřhra v Onšově,
- 28. 12. 2015 – jednotlivci v Křivsoudově,
- 2. 1. 2016 – čtyřhra v Otročicích.

Příznivci stolního tenisu

Učitelky ZUŠ Vlašim a Zruč nad Sázavou v čele s Kateřinou Kosovou hrály pro bruselské publikum

Můj skautský vedoucí má sestru Kateřinu Kosovou, která chodila k nám do školy, a říkal, že byla v Bruselu. Já jsem se zeptal: „Co tam dělala?“ Odpověď zněla: „Zpívala s učitelkami ze ZUŠ pro české i slovenské obecní úřady.“ Zajímaly mě podrobnosti, a tak jsem si s Katkou domluvil rozhovor.

Jak jste získaly tuto příležitost?

To je dlouhý příběh. Předcházela tomu dvě pozvání do Bruselu. Poprvé do Evropské školy na besedu, kam jsem letěla jenom já, a to jako Šípková Růženka z filmu Tři bratři. Podruhé si mě pozvali z Evropského parlamentu, abych zpívala na Dni humanity, a následně jsem souhlasila, že budu hostem Czech FUN klubu, kam již se mnou, jako hudební doprovod, letěly paní učitelky ze ZUŠ Vlašim; a to Lenka Zemanová, Jitka Mosesová; a ze ZUŠ Zruč nad Sázavou Jitka Schůrková. Byla to pro nás velká výzva, jelikož předchozími hosty byli například Marta Kubišová, Lucie Bílá, Dan Bárta, Marek Eben a jiní. Byla to nemalá zodpovědnost. Klubový večer se konal 17. listopadu.

Na jaké nástroje jste hrály a co jste hrály?

Lenka Zemanová na flétny všeho druhu, Jitka Mosesová na housle, Jitka Schůrková na violoncello a já jsem hrála na příčnou flétnu a zpívala. Repertoár se skládal z klasické hudby, operních árií, irských lidovek i několika moderních písní.

Jak se Vám to povedlo?

Publikum bylo nadšené, pořadatel byl nadšený, my jsme byly nadšené, takže můžu s čistým svědomím říct, že jsme jako „Podblanické virtuózky“ svému kraji ostudu rozhodně neudělaly.

A vaše dojmy?

Slovy Jitky Schůrkové „FANTASTIC“!

Chystáte nějaké vystoupení i v okolí?

Ano. Příští rok plánujeme koncert ve Vlašimi a máme na seznamu i další lokality. Tak uvidíme.

Děkuji za rozhovor. Filip Kubík, 7. třída ZŠ

Jitka Mosesová, Kateřina Kosová, Lenka Zemanová, Jitka Schůrková

Jitka Mosesová, Kateřina Kosová

Proč zdobíme adventní věnce?

Adventní věnce jsou nejviditelnějším symbolem předvánočního času. Výzdoba a zdobení adventních věnců patří poměrně k mladým zvykům. Má kořeny v Rakousku a Německu, kde se tyto věnce začaly objevovat v polovině devatenáctého století.

Základem věnce je kruhový tvar připomínající jednotu lidí s Bohem. Měl by být zhotoven ze zelených větvíček jehličnanů, což symbolizuje naději na věčný život, který Ježíš přislíbil křesťanům. Pokud byste chtěli striktně dodržovat pravidla, proto by svíčky na věnci měly být v barvě fialové až na jednu, která je růžová a symbolizuje třetí adventní neděli, jenž je nedělí radosti.

První doložený adventní věnec vyrobil v Německu teolog a učitel Johann Hinrich Wichem. Pracoval v sirotčinci v Hamburku, kde na začátku prosince roku 1839 vyrobil pro místní opuštěné děti dřevěný kruh se svícemi – čtyřmi velkými a devatenácti malými. Každý den až do Štědrého dne děti zapálily jednu svíčku. Tento předvánoční zvyk se rozšířil po celém Německu a sousedních zemích. První adventní věnec se objevil v katedrále v Aachen.

Česko zpívá koledy

Srdečně zveme všechny občany ve středu 9. prosince 2015 v 18.00 k rozsvícení stromčku v Čechticích, ale i v ostatních našich vesničkách.

Jedná se již o pátý ročník unikátního projektu – Česko zpívá koledy. Ve stejný čas se v celé České republice setkají lidé u vánočního stromu, vloni se zpívání uskutečnilo na 300 místech.

Zazpíváme si společně tři již dané koledy Nesem vám noviny, Narodil se Kristus Pán, Půjdem spolu do betléma a ještě další dvě koledy, které vyberou členáři regionálního deníku. Zpívání u vánočního stromu zakončíme vánoční písničkou Vánoce, Vánoce přicházejí...

V Čechticích vystoupí u vánočního stromu sbor Základní umělecké školy Vlašim pod vedením paní učitelky Lenky Zemanové.

Pomocí našeho rozhlasu budou koledy přenášeny do ostatních částí, a proto se občané mohou sejít u svého rozsvíceného vánočního stromku v místě bydliště a užívat si krásnou adventní dobu se svými sousedy.

Přijďte a podpořte novou začínající tradici u nás v Čechticích.

Sborníky budou na místech.

–red–

Vánoční jarmark

ZŠ Čechtice
Vás srdečně zve
na tradiční vánoční jarmark, který se uskuteční

17. 12. 2015 od 16 hodin

v budově školy

Budete si moci zazpívat,
zaposlouchat se do
vánočních skladeb,
vyrobiť si vánoční
ozdoby v dílnách
a koupit si výrobky, které
si pro vás jednotlivé
třídy připravily.

Těšíme se na Vaši účast!

Lucie Boudníková, 2014

P. Jaroslav Konečný Adventní koncert duchovní hudby

sobota 12. prosince 2015 v 14:30

kostel sv. Petra a Pavla

Borovnice

historické hudební nástroje
www.musica-da-chiesa.cz

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Výtěžek koncertu půjde na zateplení presbýteriálního kostela v Borovnici popř. Křivšodově.

Římskokatolická farnost Čechtice, nám. dr. Tyrše 64, 257 65 Čechtice,
tel.: 603 310 381, e-mail: tkabele@centrum.cz

VÁNOČNÍ KONCERT DIOGENES

ČECHTICE - KOSTEL sv. JAKUBA
19.12.2015 od 18hod.

koledy, spirituály, vánoční písně
duchovní i světské písně

Prodej vánočních stromků

Prodej vánočních stromků bude zahájen
ve středu 15. prosince 2015 od 8 hodin na
radnici.

Prodáme palivové dříví v metrech

Cena dohodou.
Zájemci volejte: 601 355 776

Setkání důchodců

Prosincové setkání našich důchodců se uskuteční 14. prosince 2015 od 14 hodin v mateřské škole v Čechtích. Vánoční setkání důchodců je spojené s vystoupením dětí v mateřské škole.

Zveme všechny důchodce, kteří se chtějí podívat na vánoční vystoupení našich nejmenších.

Volné vstupenky

Oznamujeme občanům, že jsou ještě volné vstupenky na vánoční vystoupení Evy Pilarové, které pořádá želivský klášter v neděli 13. prosince od 17.00. Odjezd autobusu okolo 16.00, cena vstupenky Kč 290,-.

Případní zájemci se mohou přihlásit na úřadě nebo telefonicky na 317 853 320.

-red-

**MIKULÁŠSKÁ
DISKOTÉKA**

pátek **4. PROSINCE 2015** od **16:00** hod.
sál **FREMIS ČECHTICE**

Andělské či čertovské kostýmy jsou vítány.
Pro děti je připravena tombola, čertovsky-andělské hry
a určitě mezi nás zavítá Mikuláš.

Pořádá Unie rodičů Mateřské školy Čechtice.

V souladu se zákonem č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním a vyšším odborném a jiném vzdělávání, §36 odst. 3, 4 proběhne

ZÁPIS DĚTÍ DO 1. ROČNÍKU

ZÁKLADNÍ ŠKOLY ČECHTICE, okres Benešov

PRO ŠKOLNÍ ROK 2016/2017,

a to v úterý 9. 2. 2016 od 13.00 do 17.30 hodin

v budově základní školy.

Zápis provedou paní učitelky Mgr. Šárka Děkanovská
a Mgr. Dana Vesecká společně s dalšími učiteli.

K zápisu se dostaví všechny děti narozené
od 1. 9. 2009 do 31. 8. 2010,

popřípadě děti starší, které měly odklad povinné školní docházky.

S sebou vezměte rodný list dítěte a občanský průkaz.

Těšíme se na Vás.

Prodává se dům ve Vlašimi

Přímý vlastník prodá rodinný domek se zahradou, garáží a kolnou v klidné části na okraji města Vlašim. Cena 3 069 000 Kč. Plynové topení.

Tel.: 737 973 378 nebo 737 739 108.

RK NEVOLAT!

Zlatnictví

**Snubní prsteny
Prodej a opravy šperků
Zakázková výroba
Výkup zlata**

Jana Míková, tel. +420 603 449 474

po dohodě – sobota + neděle, možno i večer

E-mail: zlatnictvi-prsteny@email.cz

www.zlatnictvi-prsteny.cz

Provozovny:

Ládví – Kamenice, Luční ul., Praha-východ

Jeníkov 2, Čechtice, okres Benešov

Čechtické noviny – Vydává Úřad městyse Čechtice – povoleno pod číslem MK ČR E 10759 – odpovědná redaktorka Renata Kolandová. Redakce a grafická úprava Mgr. Bc. Lenka Proschková. Fotografie na 1. straně R. Kolandová, 2014. Autory dalších fotografií jsou autoři článků. Uzávěrka je vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Redakce neodpovídá za obsah článků a formulace autorů. Vzhledem k finančním nákladům na výrobu novin si redakce vyhraduje právo rozhodovat o úpravě, zkrácení, vhodnosti zveřejnění příspěvků. Počet výtisků 600 ks. Od březnového čísla 2015 se zaměřujeme na městys Čechtice. Barevný elektronický výtisk naleznete také na www.mestys-cechtice.cz